

॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ अष्टरत्निरित्यस्यविवरणं महाबाहुर्व्यूढोरस्क इति तथा हि सर्वस्य पुरुषस्य व्यामं मात्रं दैर्घ्यं तच्च पंचहस्तं विशत्यधिकं शतांगुलं
रत्नित्वेकं विशत्यंगुलः अष्टानां रत्नीनां अष्टषष्ठ्यधिकं शतं अंगुलानि च भवन्ति आजानुबाहुपुरुषस्य व्यामं अष्टरत्नित्वं भवति अष्टाचत्वारिंशदंगुला तत्र दृष्टिः तत्रापि पंचमांशेन वक्षसि विशालता शेषं अंसादार
तवत्यस्त्राणि दिव्यानि लाघवं बलमेव च ॥ असंमोहश्च युद्धेषु विज्ञानस्य च संनतिः ॥ २१ ॥ वेधः पातश्च लक्ष्येषु योगश्चैव तथार्जुन ॥ भवान्देवान्संगंधर्वान्हन्या
त्सहचराचरान् ॥ २२ ॥ पृथिव्यां तुरणे पार्थ न योद्धा त्वत्समः पुमान् ॥ धनुर्ग्राहाहिये केचित्सत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥ २३ ॥ आदेवा त्वत्समं तेषां न पश्यामि शृणोमि
च ॥ ब्रह्मणा च प्रजाः सृष्टा गां डीवं च महद्भुतः ॥ २४ ॥ येन त्वं युध्यसे पार्थ तस्मान्नास्तित्वया समः ॥ अवश्यं तु मया वाच्यं यत्पथ्यं तव पांडव ॥ २५ ॥ मावमं स्था
महाबाहो कर्णमाहवशो भिनं ॥ कर्णो हि बलवान्दृढः कृतास्त्रश्च महारथः ॥ २६ ॥ कृती च चित्रयोधी च देशकालस्य कोविदः ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन संक्षेपाच्छृणु पां
डव ॥ २७ ॥ त्वत्समं त्वद्विशिष्टं वा कर्णं मन्ये महारथं ॥ परमं यत्नमास्थाय त्वया वध्यो महाहवे ॥ २८ ॥ तेजसा वह्निसदृशो वायुवेगसमो जवे ॥ अंतकप्रतिमः क्रो
धे सिंहसंहननो बली ॥ २९ ॥ अष्टरत्निर्महाबाहुर्व्यूढोरस्कः सुदुर्जयः ॥ अभिमानी च शूरश्च प्रवीरः प्रियदर्शनः ॥ ३० ॥ सर्वयोधगुणैर्युक्तो मित्राणामभयंकरः ॥
सततं पांडवद्वेषी धार्तराष्ट्रहितेरतः ॥ ३१ ॥ सर्वैरवध्यो राधेयो देवैरपि सवासवैः ॥ ऋते त्वामिति मे बुद्धिस्तदद्य जहि सूतजं ॥ ३२ ॥ देवैरपि हि संयत्तैर्विभ्रद्भिर्मंस
शोणितं ॥ अशक्यः सरथोजेतुं सर्वैरपि युयुत्सुभिः ॥ ३३ ॥ दुरात्मानं पापवृत्तं नृशंसं दुष्टप्रज्ञं पांडवेयेषु नित्यं ॥ हीनस्वार्थं पांडवेयैर्विरोधे हत्वा कर्णं निश्चितार्थो
भवाद्य ॥ ३४ ॥ तं सूतपुत्रं रथिनां वरिष्ठं निष्कालिकं कालवशं नयाद्य ॥ तं सूतपुत्रं रथिनां वरिष्ठं हत्वा प्रीतिं धर्मराजे कुरुष्व ॥ ३५ ॥ जानामि ते पार्थ वीर्यं यथा बहू
वारिणीयं च सुरासुरैश्च ॥ सदा वजानाति हि पांडुपुत्रानसौ दर्पात्सूतपुत्रो दुरात्मा ॥ ३६ ॥ आत्मानं मन्यते वीरं येन पापः सुयोधनः ॥ तमद्य मूलं पापानां जहि सौति
धनं जय ॥ ३७ ॥ खड्गजिह्वं धनुरास्यं शरदंष्ट्रं तरस्विनं ॥ दृढं पुरुषशार्दूलं जहिकर्णं धनं जय ॥ ३८ ॥ अहं त्वामनु जानामि वीर्येण च बलेन च ॥ जहिकर्णं रणे शूरं मा
तंगमिव केसरी ॥ ३९ ॥ यस्य वीर्येण वीर्यं ते धार्तराष्ट्रो वमन्यते ॥ तमद्य पार्थ संग्रामे कर्णं वै कर्त्तनं जहि ॥ ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कृष्णार्जुनसंवा
दे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

भ्यबाहोर्द्विरिति ज्ञेयं ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ निष्कालिकं निर्गतः कालयिता जेतास्येति तं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये दीपे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥